

W odniesieniu do zarzutu pierwszego wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył przysługujące mu prawo do obrony, a w szczególności prawo do bycia wysłuchanym w zakresie, w jakim:

- stwierdził, że opóźnione przekazanie informacji przez Radę Unii Europejskiej, które uniemożliwiło wnoszącemu odwołanie przedstawienie uwag przed wydaniem odnośnej decyzji przedłużającej obowiązywanie środków ograniczających, nie stanowi naruszenia prawa do bycia wysłuchanym, ponieważ informacje te nie stanowiły nowego elementu; oraz
- nie wyciągnął należytych wniosków z okoliczności, że Rada nie przeprowadziła w niniejszym przypadku jakiegokolwiek weryfikacji.

W odniesieniu do zarzutu drugiego wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd popełnił oczywisty błąd w ocenie w zakresie, w jakim:

- nie uwzględnił okoliczności, że środki ograniczające mają charakter zabezpieczający oraz z definicji tymczasowy, a ich ważność jest uzależniona od trwania okoliczności faktycznych i prawnych, które spowodowały ich przyjęcie, a także od konieczności ich utrzymania w celu realizacji związanej z nimi celu;
- nie stwierdził, że okoliczności przedstawione przez Radę nie mogły w żaden sposób uzasadnić istnienia jakiegokolwiek zachowania objętego kryterium umieszczenia w spornych wykazach, a mianowicie czynów stanowiących poważne przypadki naruszania praw człowieka; oraz
- nie zarzucił Radzie, że nie zbadała informacji przekazanych przez wnoszącego odwołanie w ramach procedury ponownego badania oraz że nie przeprowadziła na tej podstawie własnej weryfikacji.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 z dnia 18 lipca 2005 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga; Dz.U. 2005, L 193, s. 1 (ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, IT, LV, LT, HU, NL, PL, PT, SK, SL, FI, SV), Dz.U. 2008, L 352 M, s. 231 (MT).

Skarga wniesiona w dniu 22 kwietnia 2021 r. – Parlament Europejski / Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-259/21)

(2021/C 217/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: I. Liukkonen, I. Terwinghe, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 15–17 i 20 oraz art. 59 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2021/92 z dnia 28 stycznia 2021 r. w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na rok 2021 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mających zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (¹);
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Według Parlamentu akty ustawodawcze regulujące tę dziedzinę, mianowicie art. 10 ust. 4 i art. 15 rozporządzenia (UE) 2019/1241 (²) oraz art. 9 rozporządzenia (UE) 2019/472 (³) przewidują, że środki takie jak wskazane w niniejszej skardze powinny być przyjmowane w drodze aktów delegowanych, o których mowa w art. 290 TFUE.

Na poparcie skargi Parlament podnosi zatem dwa zarzuty. Pierwszy dotyczy nieprawidłowości i nadużycia proceduralnego w odniesieniu do tego, że zakwestionowane środki powinny być zostać wprowadzone w drodze aktów delegowanych, o których mowa w art. 290 TFUE, a nie w drodze procedury określonej w art. 43 ust. 3 TFUE. Drugi dotyczy przerwania lojalnej współpracy z naruszeniem art. 13 ust. 2 TUE. Przyjmując zaskarżone przepisy w drodze innej procedury niż przewidziana w tym celu w aktach, których jest współautorem, Rada pozbawiła Parlament prawa do badania, z którego skorzystałby on, gdyby zastosowano należyłą procedurę.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021, L 31, s. 31.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 2019/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz.U. 2019, L 198, s. 105).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/472 z dnia 19 marca 2019 r. ustanawiające wieloletni plan gospodarowania stadami poławianymi w wodach zachodnich i wodach z nimi sąsiadujących oraz połowami eksploatującymi te stada, zmieniające rozporządzenia (UE) 2016/1139 i (UE) 2018/973 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 811/2004, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007 i (WE) nr 1300/2008 (Dz.U. 2019, L 83, s. 1).